

[Robert Pedersen]

undskyldte over for tinget, at vi har spildt al den tid og alt det papir på at diskutere NATO eller ikke NATO.

Så er denne debat alligevel blevet ret interessant.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Det er et svar til hr. Pelle Voigt. Jeg skal ikke begynde at dissekere dagsordenen af 3. maj 1984, men jeg skal påpege, at af det, hr. Albrechtsen sagde heroppefra om sin første prioritet – og det forstod jeg udmærket fra det første indlæg – fremgår det, at det er at få Danmark ud af NATO. Nu bliver det interessant at høre, hvad hr. Gert Petersen vil sige om et øjeblik om SFs holdning til det, men i hvert fald må jeg kunne konstatere, at VS har ét grundlæggende sigte, og det er at komme ud af NATO, mens socialdemokratiet ved talrige lejligheder fra denne talerstol og i pressen har understreget, at partiet fastholder vores NATO-medlemskab.

Det er det, der giver mig grundlag for at konstatere, at det nu er åbenbart for enhver i offentligheden, at dette alternative sikkerhedspolitiske flertal i folketinget, som det er blevet kaldt, ikke kan have noget reelt fundament at stå på.

(Kort bemærkning).

Lasse Budtz (S):

Jeg synes måske, at jeg, blot for at sprede tågerne, skulle gøre opmærksom på, hvad man muligvis er klar over i forvejen, at fundamentet for socialdemokratiets afspændings- og nedrustningspolitik er dagsordenen af 3. maj. Det vil den også være i den kommende vinter, når vi snakker sammen i udvalget i anledning af Dyvigrapporten. Dagsordenen af 3. maj er fundamentet for socialdemokratiets nedrustningspolitik.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Dette afspørgningsforsøg minder mig om situationen i maj måned 1979, da vi havde en debat her i folketinget, hvor vi på foranledning af SF for første gang diskuterede Danmarks holdning til planerne om at udstationere mellemdistanceraketter, det, der sene-

re blev til dobbeltbeslutningen fra december 1979.

SF lagde altså sine synspunkter frem, og vi fik debatten i gang. Vi sagde, at vi syntes, at Danmark skulle gå imod en sådan udstationering, og vi havde en debat, som jeg tror fylder 30–40 sider i Folketingstidende. Det socialdemokratiske indlæg i den debat fylder kun en halv side. Det gik bare ud på, at da SF var imod NATO, havde SF ikke lov til at mene noget som helst om, hvilken politik der skulle føres inden for NATO. Det var hr. Robert Pedersen, som holdt det foredrag, og det var meget kort. Hr. Robert Pedersen mente åbenbart, at man ved at sige det kunne afskære yderligere diskussion om udstationering af raketterne. Derfor prøvede hr. Robert Pedersen, ligesom i øvrigt venstres ordfører dengang, at klare sig så lakonisk, som han gjorde.

Nu lykkedes det ikke at få bremset diskussionen om raketudstationeringen. Derimod lykkedes det åbenbart af en eller anden grund andre mennesker at sørge for, at hr. Robert Pedersen ikke mere optrådte som socialdemokratisk ordfører i disse sager. Det var sidste gang.

Forholdet er det, at vi, så længe Danmark er med i NATO, naturligvis vil være med til at påvirke den politik, som Danmark fører, det er da klart, og det er derfor, vi diskuterer den. Vi diskuterer den primært vedrørende atomstrategien, disse spørgsmål er overordnet alt andet. Diskussionen om at få en atomnedrustning i gang er langt vigtigere end alle andre diskussioner, også om alliancer osv. Det er ikke noget, jeg har sagt i januar i år, det er noget, jeg sagde allerede i 1979 på hr. Robert Pedersens foranledning.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Der var en enkelt fejltagelse i hr. Robert Pedersens indlæg, som jeg bliver nødt til at rette, og det var hr. Robert Pedersens oplysning om, at vi gang på gang havde sat spørgsmålet om NATO-medlemskabet til debat her i folketinget. Jeg kan ikke umiddelbart minde, at vi her i folketinget har fremsat et forslag om at melde Danmark ud af NATO – det er i hvert fald ikke sket, mens jeg har været medlem – men andre, de borgerlige ordførere f.eks, har sagt, hver gang vi